Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell

SỐ THỨ 3829 | SIX PAGES | NGÀY THỨ SÁU 26 JUIN 1931 — NGÀY 11 THÁNG NĂM NĂM TÂN-MÙI | SÁU TRƯƠNG | NĂM THỨ 24

NÊN HÚT THUỐC
JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO

Một năm.........	12$00
Sáu tháng........	6.50
Ba tháng.........	3.50
Mỗi số...........	0.05

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v.-Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói: Số 206-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA · CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOUBBÉT & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

TRUNG-HUÊ QUỐC

QUẢNG-ĐÔNG—NAM-KINH

(Tiếp theo)

Thế nào hai bên cũng phải dỉ hòa; về hội nầy, không bên nào dám đánh bên nào tất cả.

Độc-giả đã xem trong bài luận rốt, tôi đã lấy tư kiến của tôi mà giải quyết cho Tôn-Khoa lãnh làm mưu sĩ xuống Quảng-đông thuyết hòa thì nhằm hơn; cũng vì Tôn-Khoa thấy rõ:

1e Quảng-đông làm rộn vậy chớ có bao nhiêu quân binh, bao nhiêu lương tiền mà dám đánh Nam kinh;

2e Cơ đồ nầy là cơ-đồ của cha mình sáng tạo, dại gì đưa tay khuấy rối cho cha mình ở chốn cửu-tuyền không an nhắm mắt;

3e Quảng-đông dầu lập nên, thì ai hưởng? Văn thì bọn Uông tinh-Vệ, Eugène Trần; Võ thì Lý-tông-Nhơn, Bạch-sùng-Hi, chớ cũng không phải mình.

Vả lại Tôn Khoa dầu không giải hòa, Quảng đông không chịu hòa, hỏi Quảng-đông dám đánh Nam-kinh chăng? Chắc là không! Quảng-đông làm rộn vậy chớ có bao nhiêu quân mà, có bao nhiêu lương-thảo mà dám đánh Nam-kinh. Quảng-đông dầu có hòa Quảng-tây, hiệp binh Trương phát-Khuê mà đánh Nam-kinh đi nữa, số binh cũng còn ít hơn Nam-kinh bội phần, làm gì dám đánh. Chánh phủ Nam-kinh sẳn binh lương, dám xuất hai trăm ngàn quân phạt Quảng đông; chí như Quảng-đông có hiệp binh Quảng-tây, binh Trương phát-Khuê đi nữa, có nhiều lắm là 100.000 chớ cũng chẳng quá răm ngàn. Ngoài ra, còn một món cần yếu nhứt, là tiền-bạc, Quảng-đông cũng không có bằng Nam-kinh. Chánh phủ Nam kinh đã sẳn có kho Thượng hải là kho vô tận thì chớ; Nam kinh ngộ biến còn có thể quyền tới kho dự trử trong nước, gọi là kho «Tế-quốc». Chí như Quảng-đông, không những không có đủ dùng binh lương mà thôi, mà Quảng-đông muốn cho Quảng tây tiếp ứng, còn phải gánh chịu quân phí cho Quảng tây là khác; cũng vì Quảng-tây có bao nhiêu đã đem ra làm quân-phí đánh Quảng-đông lúc nọ, hết rồi, còn đâu nữa hòng đem ra làm lương hội nầy đặng nữa. Thế thì Quảng-đông mới liệu sao đây.

Vả lại Quảng-đông, tuy nói cùng nhau đồng tâm hiệp lực, dựng phủ độc-lập, trừ cho đặng Tưởng-giới-Thạch mới nghe; kỳ trung bụng không một màu, chia phe chia đảng. Vẫn biết, làm phản Quảng-đông bọn nầy đây là Trần-tế Đường; mà Trần tế Đường cầm giềng mối hay là về tay bọn, văn thì Trâu-Lổ, Hứa-sùng-Trí, Uông-tinh-Vệ, Eugène Trần vân vân; võ thì Bạch-sùng-Hi, Lý-tông-Nhơn, như ý tội đã nói trước kia đó vậy. Dường ấy, theo tư kiến của tôi, Quảng-đông làm rộn vậy chớ, không làm gì dám cử binh lên đánh Nam kinh. Nói cùng mà nghe, Quảng đông dám đánh đi nữa, hỏi vậy chớ Quảng đông độ binh đi ngã nào lên phạt Nam-kinh.

Biết rằng tỉnh Quảng-đông liên ranh Quảng-đông, nằm dưới các tỉnh Hồ Bắc, Hồ Nam Giang-Tây, Phước-kiến. Mấy tỉnh nầy từ mấy tháng nay: trộm-cướp dấy bốn phương, cọng-sản lầy lừng tám hướng, nhiều hại lương dân trong ba tỉnh ấy chẳng vừa; làm cho Tưởng-giới-Thạch, thán tức ưu tư, ăn không ngon nằm không ngủ. Tưởng đã nhứt định trừ cho tuyệt lủ cường gian cướp đảng, cọng-sản che an. Cho nên Tưởng đã quyết thân chinh, ra sức cầm binh quét sạch mà cứu dân thủy-hỏa. Còn ai nghe đến mà chẳng kính phục Tưởng. Vậy thì Tưởng có nên đổi ý, bỏ kế trừ cọng-sản và cường-gian cướp đảng, mà quyết kế chinh phạt Quảng-đông chăng? Chắc là không! Nam-kinh chẳng hề dám ra binh chinh phạt Quảng đông; Tưởng-giới-Thạch, là tay văn-võ kim toàn, chẳng hề dám bỏ kế trừ cọng-sản với cường-gian cướp-đảng mà đi quyết chiến với bọn phản tướng Trương-chí-Đàm. Nói vậy chắc sao cũng có người hỏi, tại sao Tưởng-giới-Thạch binh quyền lớn, nha-trảo đông, thêm lương tiền túc dụng, lại không dám đem binh vấn tội bọn Trương chí-Đàm Quảng-đông?

Tôi đáp ngay rằng Tưởng-giới-Thạch không dám phạt Quảng-đông hội nầy là trí tướng. Bởi vì độc giả biết bọn Trương chí Đàm, Trần-tế Đường, Lý-tông Nhơn, Bạch-sùng-Hi, Hứa-sùng-Trí, Đường-sanh-Trí, Cổ ứng Phân, Tôn-Khoa, Eugène Trần, Uông-tinh-Vệ theo cánh bà Tống-khánh-Linh, sương-phụ Tôn-dật-Tiên, vẫn cũng là Cách-mạng, mà Cách-mạng tả chí, theo cọng-sản, thuở giờ không thuận với Cách-mạng hữu dực Tưởng-giới-Thạch.

LÂM-VĂN-NGỌ.

(Còn tiếp).

Chuyện tình-cờ

Bị nó đụng nhằm chửa trâu đó chớ!

Cái bài nầy, bữa nay tôi viết ra, thiệt là bậm môi nhắm mắt mà viết, chớ trong bụng không vui chút nào. Cũng muốn làm thinh, bỏ qua, đừng thèm viết gì hết một cái cho xong; nhưng nghĩ làm như vậy sao cho phải lẽ. Thế thường hể nói ra phải vá lấy, đốn cũng mình, thì vác cũng mình, chớ đốn rồi bỏ đó biểu ai vác cho.

Chẳng bữa trước, đầu lối mười-lăm ngày rày, tôi có viết một bài để nhắc cho bà-con ta nhớ một cái tin mừng rằng đến đầu tháng bảy tây nầy thì số nhà-thương phung Qui-Hòa xổ ra. Nói vậy rồi, tôi còn sợ bà-con không tin miệng tôi, nên có trưng ra hai bằng-cớ rất hẳn-hòi: một là số bán chạy vo-vo tợ thể ngựa đua; hai là ông Krautheimer, quan Nguyên-soái Nam-kỳ hiện giờ đây, ngài có cái tánh-ý ngộ kỳ-cục lắm, là ngài đệ-nhứt ghét cái sự đình-huởn vô cùng. Ngài nói làm như vậy rồi nó thành ra có cái huông, người ta hay chần-chờ không chịu mua cho sốt-sắng. Thà nhứt định ngày nào tháng nào xổ, thì chừng đến ngày ấy tháng ấy cứ xổ quách một cái cho xong.

Mà thiệt, lời ngài nói như vậy là phải lắm, nghe có lý lắm chớ rồi phải không? Vậy thì ai chẳng tin chắc-mẽm! Không nói ai làm chi, tôi đây, tôi mới thiệt tin rầm-rầm nên báo cho bà-con hay mà mừng.

Tè ra mới ít bữa rày đây, được tin rằng quan Nguyên-soái Nam-kỳ đã ra lời nghị cho phép hội xổ số ấy huởn lại đến ngày 20 Septembre 1931 sẽ xổ. Thấy làm buồn cho tôi chưa! Thiệt xem cái lời nghị mà toát mồ-hôi. Đố khỏi những vị có mua số ấy rồi sẽ lôi cái tên của tôi ra mà rủa: «Mẹ-kiếp cái thằng-cha V nầy nó nói bướng không ai bằng. Chưa gì mà nó đã làm bộ rộn-rực hò rùm rằng: Xổ! Xổ! Bây giờ đó, thấy chưa, xổ mó-khỉ họ chớ xổ».

Thôi, ai có rủa-sả gì bao nhiêu cũng để tôi nghe cho. Chớ việc nó đã lở như vậy rồi biết sao; cũng bởi tại mình đốn thì mình phải cam vác lấy.

Nhưng vác thì vác, chớ nghĩ cũng có hơi nhột, nên tôi có tìm ông François Sự, Hội-trưởng hội mở số ấy, hỏi thăm coi tại sao mà trục-trặc vậy. Thiệt tình, ông François Sự cũng chẳng vui gì việc huởn đó. Ông nói lời tôi nói trong bài đó là phải lắm, đúng với sự thật lắm chớ nào phải là ngoa. Số bán ở tại Saigon thì thiệt chạy vo-vo, lại quan Nguyên-soái cũng nhứt định hễ tới ngày tới tháng thì phải xổ cho rồi, đặng việc nào cho yên việc nấy, rồi còn lo qua việc khác. Nhưng ngặt có một cái là số gởi bán ở lục-châu cùng mấy nơi xa khác, nó còn ối lại quá nhiều. Xét ra thì cái số huê-lợi để giúp vào nhà-thương phung Qui-Hòa mà làm nghĩa mới được có một chút-nhéo. Thế thì làm nghĩa vào chỗ nào đâu? Không lẽ rán làm trầy vi tróc vảy để lo có đủ món tiền trả cho những số trúng rồi thôi!

Tại vậy đó mà buộc lòng phải nằn-nỉ với quan Nguyên-soái xin huởn lại hai tháng hai mươi ngày để bán thêm cho có cái huê-lợi thiệt khá. Chớ phải biết, quan Nguyên-soái mà nhậm lời ra nghị-định cho phép huởn lại ấy, là sự vạn bất-đắc-dĩ của ngài đó, không phải ngài vui gì đâu.

Ấy, theo lời ông François Sự phân-trần đó thì rõ ràng lời tôi nói trước kia có phải là ngoa đâu. Người ta cũng muốn xổ hòng trối chết chớ có muốn đình lại làm chi. Cái là tại số bán ở lục-châu và các nơi xa nó trầm-trầm, bị phải cái hồi kinh-tế khủng-hoảng đó chớ.

Tạm huởn ngày xổ số

Có lời nghị của quan Nguyên-soái Nam-kỳ để ngày 10 Juin 1931:

Cho phép hội mở số giúp nhà-thương phung Qui-hòa huởn lại đến ngày **20 SEPTEMBRE 1931** *sẽ xổ mà trước kia đã định 1er Juillet 1931.*

Sự huởn nầy là một sự vạn bất-đắc-dĩ vì số còn đọng lại nhiều quá, nên tưởng đồng-bào cũng sẳn lòng nán đợi. Đã mong làm nghĩa thì nên để cho nghĩa ấy được tròn.

Nói về phương trị bịnh kiết

III

1e Mua su nhỏ khổ-sâm, lựa đàn-ông bảy hột, đàn-bà chín hột. Đâm cho nhỏ và uống với nước trà thì hết, song mai sáng phải mua thuốc xổ mà xổ.

2e Lấy meo ổi sao khử-thổ rồi nấu với một chút trà Tàu sắc một chén rưỡi còn bảy phân mà uống thì hết.

3e Hái rau trai Tây bỏ vô siêu rồi nấu nước mà uống.

4e Hái rau dừa rồi nấu nước mà uống.

5e Nấu sen Tàu với đậu đỏ mà ăn thì hết.

6e Như con nít thì hái lá ổi với trà Tàu nấu lại (lá ổi phải sao khử-thổ), rồi nấu trong ấm với một chút đường phèn cho uống thì hết.

Đ. H. X.

IV

Tôi xem trong quí-báo L. T. T. V. ngày 22 Juin 1931, thấy có bài hỏi về phương thuốc trị bịnh kiết. Tôi có một phương ngoại-khoa nầy, vẫn tôi đã có dùng và có cho nhiều người thiệt là ứng nghiệm, nên xin ấn hành trên quí-báo, hầu cho chư tôn ở lục-châu, như ông nào có mang bịnh kiết sẽ dùng thử coi, thiệt là vật tuy khinh mà hình trọng, bất-kỳ mang chứng bịnh kiết lâu mau, đi sông một ngày ít lần hay là mấy chục lần, máu đàm nhiều ít cũng không sao.

KHOA THUỐC:

Lấy hai trái chanh, mỗi trái xâm 1 cái lổ bóp cho nó ra hết nước, mua 2 su nhựa bông nhét trong lổ hai trái chanh, bỏ vô bếp đốt cho nó cháy, lấy ra bỏ vô siêu, lường hai chén kiểu nước, sắc còn lại 7 phân, chia làm 3 lần mà uống, nếu chậm thì nướng thêm hai trái nữa tự nhiên phải hết.

ĐỨC-THẮNG
(Giồng ông-Tố)

Docteur Ng-.v.-Tân...

...Cựu nội học-sanh các dưỡng-đường Marseille, biệt-tài về khoa trị bịnh con mắt.

Ăn-học trọn 8 năm ở các dưỡng-đường, mới về tới Saigon bữa 12 Juin vừa rồi. Tính mở phòng khám-bịnh và chữa bịnh nội trong một ít lâu đây.

Lúc còn ăn-học trong các dưỡng-đường, Docteur Ng-.v.-Tân thường ở trong dưỡng-đường trị bịnh con mắt mà học với nhà Y-sĩ Aubaut nhiều hơn.

Coi bịnh con mắt, trị bịnh con mắt, và mổ con mắt.

Phòng khám bịnh dọn theo cách kim-thời, rất sạch-sẽ và đẹp-đẽ.

Tè ra trước kia tôi nói chơi rằng những cuộc xổ số nào lớn nó mới là hay có cái thói chửa trâu, mà ai dè quã bây giờ cái cuộc xổ số nầy nó lại cũng đụng nhằm chửa trâu thiệt. Tội quá! Cũng tại nó đụng nhằm chửa trâu mà làm tôi phải mang tiếng là rao liều hò bướng với các bạn độc-giã, cả đến anh-em đồng-bào trong xứ. Song mà xét kỹ ra coi, ý là tôi rao liều hò bướng vì quá tin chắc mà còn vậy, nữa là không thì tưởng số bán còn tệ hơn nữa.— Mà thôi! Nghĩ một đấm còn chịu được, huống hồ gì thứ một cái véo lại chịu chẳng nổi hay sao?

Hai tháng hai-mươi ngày chẳng phải là lâu, lật-bật thì thấy tới bây giờ, miễn rán vị nghĩa mà chầm-hầm mua đi, tự-nhiên 20 Septembre nó xổ.

=V=

NGHỀ HÁT CỦA TA Ở PARIS

Các báo bên Pháp khen tài cô Năm Phi

« J'ai vu à l'Exposition coloniale une actrice Annamite qui n'est dépassée, en art, par aucune de nos actrices » (Intransigeant).

« Tôi thấy ở Trường đấu-xảo thuộc địa một cô đào hát Việt-Nam; kể về mặt nghệ-thuật chẳng có một cô đào nào nhà ta ăn qua được ».

Trước kia ông Tú-Xương về bài thơ « Vịnh hát bội » có mấy câu rằng:

. . . .

Ra rạp ngồi trên ba đứa biện.
Vô buồng đứng dưới mấy ông làng.
Mượn màu son phấn ông kia nọ.
Cỗi lốt cân đai chú điếm đàng.

. . . .

Đọc lên, có ý khinh bỉ con hát, hình như con hát chỉ để cho cái bọn vô-học, điếm đàng đóng lấy mà thôi!

Ngày nay sự thiệt không phải là vậy nữa. « Không có nghề nào là dại, chỉ có người dại! » Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh, cái hạng mà ta thường hay gọi « Xướng-ca vô-loại » đó, ngày nay đã trở ra Mai-lan-Phương, Mã-sư-Tăng (người Tàu) Sarah Bernardht, Cécile Sorel (người Pháp), tiếng tăm lừng lẫy, nổi khắp tây đông. Nếu cụ Tú-Xương còn sống tới bây giờ thì chắc cụ cũng không có giọng thơ mỉa-mai như trên ấy nữa.

Sống ở đời nầy, chúng ta đừng nên câu-nệ vào tập quán cũ, hủ-tục xưa mà miệt-thị những phường hát. Miêu-tả cả tâm-lý, tánh tình của người đời trên sân khấu, lấy cái giả mà làm ra cái thiệt thì đâu có phải là một việc dễ dàng?

Trường hát không phải là trường dạy người đời, con hát không phải là thầy dạy đời, nhưng trường hát có thể tưởng tượng là nơi sân-khấu xã-hội mà con hát thì đóng vai người đời, nhờ đó mà khách bàng-quan trong một buổi xem hát, được thấy rõ mình là ai?

Như thế thì nghề hát đâu phải là nghề hèn? Chúng tôi tưởng nghề hát là nghề khó nhứt, có giá-trị chẳng thua gì nghề diễn-thuyết của các nhà chánh-trị đời nay vậy.

Tả được tánh tình người đời, vẽ được tâm-lý xã-hội trong những tiếng cười giọng khóc, khêu gợi tâm-hồn người đời trong một buổi chầu, bao nhiêu thế-thái nhơn-tình đều thâu-thập trên sân khấu hát bội, chúng tôi thiết tưởng rằng không có nghề nào có ảnh-hưởng tới cuộc sanh-hoạt hằng ngày của chúng ta bằng nghề hát.

Chúng tôi sở-dĩ có mấy lời trên ấy là vì muốn binh vực cho một nghề đáng tưng bốc mà xưa nay đã bị cổ-tục, tập-quán ta nhận chìm.

Nếu như chúng ta không có cái quan-niệm kinh rẻ con hát, biết nghề hát là một nghề thanh, không phải là nghề tục mà sắp nó đứng chung vào các nghệ thuật khác, thì nước ta biết đâu nay lại không có anh kép Mai-lan-Phương, cô đào Sarah Bernardht?

Ở một nước mà khinh rẻ phường hát như nước ta lại sản-xuất ra được cô Năm-Phi, thì không phải là một sự ngạc-nhiên đó sao?

∴

Chúng tôi khi nghe tin bàn trị-sự đấu xảo lựa chọn bọn hát ta qua Paris, thì vẫn yên trí là người ta muốn bày một trò cười cho người phương Tây đó thôi.

Đem nghề hát ở phương Đông nầy mà so sánh với nghề hát ở phương Tây thì không khác gì một trời một vực, vì lối hát của người ta cũng như lối viết tả-chơn vậy; người ta không có đem tích truyện lù-mù trên không chẳn dưới không rễ như xứ Việt-Nam ta mà lấy truyện Hậu-Hớn, Tiền-Đường bên Tàu ra diễn.

Một lối hát « cổ-điển » như lối hát nhà ta mà đem qua diễn tại xứ của ông Molière, thì tôi chỉ sợ cho người ta sau khi đi coi về không khỏi xầm xì « ta đi coi chuồng khỉ trong sở thú »!

Vậy mà ngờ đâu người Pháp sau khi đi coi về lại có câu bình phẩm rằng: « Tôi thấy ở trường đấu-xảo thuộc-địa một cô đào hát Việt-Nam; kể về mặt nghệ-thuật chẳng có một cô đào nào nhà ta ăn qua được! » (Intransigeant).

Người ta khen cử chỉ, bộ tịch của cô đào Việt-Nam ấy lắm; ở trên sân khấu, khi cô đóng vai tuồng Bàng-quí-Phi bị xử-tử đứng trước « tam-ban triều-điển » có biết cái chết bầu kề mà khóc lóc, kể lể không khác gì cảnh thiệt, đến nổi người tây phải động lòng khóc theo! Cái biệt tài ấy, dẫu cho một cô đào trứ danh ở phương Tây, cũng không ăn qua cô đào Việt-Nam nầy được.

Kịch-trường Tạp-chí « Comédia » trong bài « Khiêu-Vũ ở trường đấu-xảo » (La Danse à l'Exposition) cũng có bài khen ngợi cô Năm-Phi, khen cái khóc của cô đã làm cho khách bàng-quan phải một hồi tê tái, khen « cô đào hay ấy muốn dẫn người ta đi đâu tự ý mình » (... l'adroite comédienne nous conduit, où elle veut). Vẻ vang thay cho nghề hát của ta! Cô Năm-Phi đã khéo đem giọt nước mắt của người đàn-bà Đông-Phương mà lay động tấm lòng cứng cõi của người Tây-Phương!

Báo Comédia đã liệt tên cô Năm Phi vào hạng Sada Yakko, Kanako, là những vai đào trứ danh của nước Nhựt, ta cũng nên mừng cho nghề hát của ta!

(Trích Công-Luận.)

Tin trên mặt biển

Chiếc tàu « Cap-Saint-Jacques» có phải nạn gì đáng sợ không?

Chẳng rõ tại vì đâu, mà mới rồi đây có tiếng đồn-đãi xa gần một cái tin đáng phập-phồng lo sợ về trên mặt biển rằng: chiếc tàu « Cap-St-Jacques » của hảng Chargeurs Réunis bị phải tai nạn chi đó. Tin ấy đồn ra, khiến cho phần nhiều những người có quan-hệ đến chuyến tàu đó đều nhôn-nhao, nên liền khi ấy hảng Chargeurs Réunis có đánh dây thép-gió ra chiếc tàu ấy hỏi thăm tin lành dữ, thì bữa 23 Juin vừa rồi được tin của chiếc « Cap-St-Jacques » trả lời rằng:

« Vượt biển vẫn bình an — sẽ tới « Djibouti ngày thứ sáu (26 Juin) ».

Tè ra cái tin đồn trên kia là đồn huyễn. Vậy những ai có bà-con thân thích chỉ đáp chuyến tàu ấy cứ yên lòng mà tin bằng lời của hảng Chargeurs Réunis.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

TANAN

Cuộc tuyển-cử chức Cai-Tổng

Tỉnh Tânan sẽ mở hội tuyển-cử 5 vị Cai-tổng đặng thế vào cho mấy vị xin thôi và từ trần, theo tờ của Quan Chủ-Tỉnh đã gởi xin cử và định ngày tháng mở cuộc bỏ thăm từ Tổng, song còn chờ lịnh quan trên nhứt định mới chắc. Tổng nào cũng có vị xứng đáng ra dự tranh, tôi có gởi đăng tên trong báo Lục-Tỉnh ngày 23 Mai rồi.

Nay có lời-nghị của quan Thống-Đốc ra định cử tổng Cữu-cư-Hạ ngày 10 Juin và tổng An-ninh-Hạ ngày 17 Juin; trừ ra tổng Thạnh-hội-Thượng và tổng Thạnh-mục-Hạ còn đình lại vì mỗi tổng có hai vị ra dự cử: một vị thì xứng đáng còn một vị thì không có điền sản mà lại lớn tuổi.

Tổng Cữu-cư-Hạ có 4 vị ra dự tranh kịch liệt: 1er M.M. Bùi-đức-Trường, 2e Phạm-văn-Phước, 3e Lê-văn-Dương, 4e Nguyễn-văn-Bút. Theo lời nghị của quan trên ra bắt hết 2 vị: Lê-văn-Dương, cựu Ban-biện và Nguyễn-văn-Bút, Ban-Biện đương-quyền mà không thấy nói về duyên cớ gì; cho nên quí-vị cữ-tri lấy làm bất bình rủ nhau đứng đơn hơn 200 vị gởi kêu ca xin đình lại đặng có đủ ngày giờ cho 2 vị ấy xin ghi tên vào sổ dự cữ.

Tổng An-ninh-Hạ không trục trặc sự gì nên y theo ngày định 17 Juin, đầu 9 giờ mở cuộc bỏ thăm tại Tòa-bố.

Quan Chủ-Tỉnh làm đầu hội với 4 vị cữ-tri làm Thị-sự, quan huyện Hộ đứng Thông ngôn kêu từ làng Hương-chức tân vô trước rồi tới Hương-chức cựu, thăm trắng cắt một cở, có đóng dấu để tại bàn, mạnh ai nấy lấy mà viết hay là mượn kẻ khác viết cũng đặng.

Bỏ thăm nội buổi sớm mai rồi liền xưởng thăm trong 540 cữ-tri đi hiện diện được 504 vị, kết quả cuộc bỏ thăm như vầy:

Ông Lê-tài-Luận cựu-Hội-đồng được 306 thăm
« Lê-văn-Tấn cựu Hương-cả « 161 «
« Nguyễn-văn-Quang Ban-Biện « 74 «
« Huỳnh-văn-Lung cựu Phó-tổng « 28 «

Còn tổng Mộc-hóa có 3 vị ra dự tranh mà quan trên chưa nhứt định ngày nào sẽ mở cuộc bỏ thăm.

Võ-văn-THIẾT

Háng Charner mời công chúng đến nghe dĩa hát mới

Chúa-nhựt 28 Juin 1931

Phần thứ nhứt

1er. — « WERTHER » (J'aurai sur ma poitrine) — chanté par G. Thill (7068)
2e. — SERENADE Solo de Saxephone (4508)
3e. — POUR ENFANTS: « Allons, Gay, Gay, Bergères » « La Mère Jeanne » Chœurs d'enfants (19114)
4e. — HOWMANY TIMES — Fox-Trot (4093)
5e. — LE TEMPS DES CERISES chanté par Lynel (DF 19)
6e. — 5e SYMPHONIE EN UT MINEUR — (Op. 67) Beethoven 5e Partie — Allegre scherze
6e, — — — (fin) (L.1882)
7e. — MAURICE CHEVARIER: « Pour vous Mesdames » « Un Petit Mouvement » (12020)

Phần thứ nhì

8e. — GUILLAUME TELL — (ouverture) — 3 & 4 (5069)
9e. — AIN'T SHE SWEET! (Piano) (4328)
10e. — QUAND C'EST UNE FEMME Chanté par St-Granier (6229)
11e. — LE BON ROI DAGOBERT Disque pour enfants (19294)
12e. — DON ALBERTO — Tango (6235)
13e. — « WERTHER » « O Nature pleine de Grâce » chanté par G. Thill (12510)
14e. — CLOWNERIES (19124)
15e. — PAS CADENCE DES SANS-CULOTTES Marche (19003)

Xin đến nghe mấy dĩa hát kể trên đây sẽ hát tại hãng lớn Charner, bữa chúa-nhựt 28 Juin từ 9 giờ 1/4 tới 10 giờ 1/4 sớm mai, từng lầu thứ nhứt, chỗ bán đồ chơi.

Trẻ nhỏ đến nghe nhạc sẽ thấy chuyện lạ.

Phụ-nữ Việt-Nam là những ai?

Là đàn-bà con gái Lao-động

Lâu nay người ta bàn tán về phụ-nữ rất nhiều, kẻ thì chủ trương nên thể-dục cho người đàn-bà, kẻ thì chủ trương cuộc giải-phóng trong xã-hội. Ngay như tôi đây từ trước đến giờ, cũng đã có hơn mười bài về câu chuyện ấy. Vấn-đề phụ-nữ đã thành một cái kho vô tận ở nước ta, hẳn cũng là sự may cho con nhà làm văn nghèo đề mục.

Nhưng, thử hỏi phụ-nữ là ai? Những ai là phụ-nữ?

Đối với nhiều người bây giờ phụ-nữ Việt-Nam là chỉ gồm những chị em ở các thành-thị, các chị em biết đọc, biết viết (tôi không nói là có học thức) có bạc có tiền, tức là các bà Đốc, bà Tham, cô Ký, cô Giáo v.. v... tóm lại là các tiểu-thơ về hạng trung-lưu vậy. Khi họ nói: phụ-nữ bị áp-chế, phụ-nữ phải đòi cho được quyền lợi, tự-do bình-đẳng; hai chữ phụ-nữ đấy họ dùng để ám chỉ hạng chị em đặc biệt này. Mà chính những bạn nữ-lưu hô hào nữ quyền trên báo chương cũng chung một ý-kiến ấy. Cho nên về đường phụ-nữ thể-dục thì họ chủ trương những việc thi xe đạp hay đánh tennis, về đường gia chánh thì họ tập cho nhau nấu nướng đồ Tây đồ Tàu. Thử mở một tờ báo phụ-nữ ra mà xem, bao nhiêu chuyện bàn chỉ quan hệ đến một hạng người trên kia vậy.

Hình như trong con mắt tinh đời của họ, cả mấy triệu chị em lao-động ở thôn quê và thành thị không đáng kể vào đâu gọi là đàn-bà, nhưng không phải là phụ-nữ Nam-Việt.

Cái lầm đó cũng nên tiếc! Số đàn-bà có học và có của không phải là không có giá-trị, nhưng vẫn không phải là phần tử quan trọng của phụ-nữ Việt-Nam, vì phần nhiều trong số đó chỉ biết ăn không ngồi rồi, cùng đời không lao-động, không làm việc được gì để cung cấp cho mình và xã-hội. Tôi tưởng không phải là một hạng người nên chú ý lắm. Nói rằng giải phóng, nhưng họ có bị ai áp-chế đâu, hay là giải phóng cho họ ra khỏi cái địa-vị ăn nhờ ở cạnh. Vả lại quyền lợi đi theo với nghĩa-vụ, không bao giờ hưởng quyền lợi mà không làm trọn hết nghĩa-vụ được; mà làm xong nghĩa-vụ, tức là có quyền lợi. Những người đàn-bà chỉ biết nhờ vào của cha mẹ hay sự lao-động của chồng, để ăn ngon mặc đẹp, đi tàu về xe, sống không nhấc tay động chân, vô tư vô lự: thiết nghĩ cũng không nên mở miệng kêu gào quyền lợi.

Đối với người, tuy không ai nói gì, nhưng tự hỏi lương tâm cũng là không phải.

Vậy, nói tóm lại, cái địa-vị của hạng phụ-nữ này chưa phải là địa vị của phụ-nữ Việt-Nam, tình cảnh của họ, nguyên vọng của họ chưa phải là tình cảnh, là nguyện vọng của phụ-nữ Việt-Nam vậy.

Phụ-nữ Việt-Nam là những ai? Gác mấy người kia ra, ta có thể nói được rằng phụ-nữ Việt-Nam là hạng phụ-nữ lao-động vậy.

T. V.

Còn nữa.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BIÊN-HÒA

YẾT THỊ. — Đơn xin lập công thổ quốc gia địa hạt.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC HỜ
Province de Biên-hòa	Núi Bà-rá Phuriêng	»	»	400 mẫu	

VIỆC TRANH CẢN VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 11 và 13 nghị định ngày 13 Juin 1929, việc tranh cản và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện Chủ-tỉnh Biên-hòa.

Biên-hòa, le 18 Mai 1931.
L'Administrateur Chef de Province,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 23 Mai 1931.
P. le Directeur des Bureaux et p. o.
Le Chef du 5e Bureau,
Signé: B. MONVOISIN.

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu này là vị đại bổ gân cốt cùng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thầy ngày xuân đà thỏn mỏn, hễ uống rượu này vô, thì ắt đặng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu này vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Chuyện vui

Bonjour không phải mu rùa

Thằng Ất một hôm kia đứng ngoài hàng ba chơi thấy thằng Giáp ở đàng xóm chạy lại chơi thì nắm tay dụt dặt lia-lia mà nói rằng: « MU RÙA » rồi cười.

Người cha ngồi trong thấy vậy bất tức cười nên gọi vô mà hỏi: « Ai dạy con tiếng tây mu rùa đó vậy? »

— Ai dạy đâu ba! hôm kia tôi chơi ngoài tiệm nước thấy hai người mặc toàn đồ Tây gặp nhau bắt tay nói « mu rùa » nên tôi bắt chước.

— Có biết thì nói chẳng biết thì thôi, chớ nghe tam sao thất bổn rồi nói đùa thì chúng cười cho thằng làm phách nghe hôn con? Nầy con! chữ tây nó mắt hết bổn lận, ba biết đây mà ba cũng chẳng dám nói với ai, vì sợ nói không trúng chúng cười xấu hổ!

— Vậy tôi tưởng nó dễ đa ba!

— Dễ đâu được tiếng ngoại quốc é con!

— Vậy cái tiếng tôi bắt chước sai lầm đó sao đâu ba dạy giùm đặng con biết với!

— Con cứ học tiếng mẹ đẻ cho rành, đề chừng lớn rồi ba sẽ cho con vào trường học chữ Pháp!

— Tôi muốn biết một chữ nắm tay dặt dặt, đặng khi nào chúng nói sái tôi cải chơi chớ, ba?

— Tiếng ấy là Bông-rua (Bonjour) chớ chẳng phải mu rùa như lời con đã nói!

Thằng Ất nghe cha nói như vậy thì cứ lập đi lập lại trong miệng hoài Bonjour không phải mu rùa! Bo jour không phải mu rùa!

NGÂY-CỌC.

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất dùng ở trong các thuộc-địa Đại-pháp.
Gửi bán ở các hãng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

Mới xuất bản

Sách kê số xe hơi lưu hành trong cõi Đông-Pháp năm 1931

Sách nầy nối theo cuốn đã in ra năm 1930 có mấy điều sau đây:
1° Bản kê các thứ xe hơi nhà, xe camions, xe máy dầu đã lưu hành trong năm 1929 và 1930 trong các xứ Nam-kỳ, Cao-miên, Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Lèo. Có nói rõ cách thức riêng về máy của mỗi cái xe, kiểu nào, sức mạnh bao nhiêu và mấy lòng máy.
Tên họ và chỗ ở của chủ mua và cái ngày lấy số thông hành.
2° Có 5 tấm bản đồ vẽ các đường đi cả 5 xứ Nam-kỳ, Cao-miên, Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Lèo đóng dính theo sách, trong ấy có biên rõ số kilomètre đi mỗi tỉnh là bao nhiêu và mấy chỗ nào có bán dầu sẵn.
3° Luật lệ đi đường
4° Cách dạy vô dầu trong xe
5° Dạy cách săn sóc máy
6° Thể lệ bảo-kê xe, và nhiều đều cần ích vân vân....
Xin hỏi mua nơi các nhà sách lớn hay là tại sở Argus Economique, *35 bis đường d'Espagne — Saigon*
Giá mỗi cuốn là Ba đồng (3$00) gởi bằng mandat-poste được.

Institution HOÀNG-TY
80, Boulevard Kitchener (Cầu-ông-lãnh)
— SAIGON —

Trường dạy học-sanh đi thi cấp bằng « Tiểu-học », « Sơ-học », « Cao-đẳng-tiểu-học » (Diplôme) và Brevet élémentaire.

Trường thành lập đã lâu; mỗi năm số thí-sanh ứng cử trong các hội thi đậu rất nhiều.

Ông bà muốn hỏi đều chi xin viết thơ cho Bổn trường.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

E — Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây-thép đề tắc:
(Adresse télégraphique:)
MASACAMO. — SAIGON

VÕ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 26 Juin 1931.

	26 $	25 $
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 84	9 84
Banque Franco-Chinoise	9 84	9 84
Banque de Saigon	9 84	9 84
Financ, Fse, et C.	9 84	9 84
Hongkong Shanghai B.C.	9 84	9 84
Chartered-Bank	9 84	9 84
Sté. Annamite du Crédit	9 84	9 84

HỀ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix	2$40 à 2$50
Paddy pour riz numéro 1	2 20 à 2 30
— 2	2.10 à 2.20
n° 1 50/55°/. Java	2 00 à 2.10
Paddy alimentaire	1.85 à 1.95

Khăn đen Suối đờn

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu.........

Bảng hạng nhứt	3$00
Nhiễu gò hoặc cẩm nhung	2 50
Thứ thường ngoài chợ	1 20

Nguyễn-văn-Bảp
Kỹ nghiệp Suối đờn
par Lai-Thiêu (gare) Bình-Nhâm

RƯỢU BẠT-HÀ GET
PIPPERMINT GET
rượu nầy uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

Feuilleton n° 15 *Du 26 Juin 1931*

Lời về ai?

(TẢ CHƠN TIỂU-THUYẾT)

Tác-giả: BỬU-MỌC.

III. — LÒNG MUỐNG DẠ THÚ

(Tiếp theo)

Cô hai Nhạn thấy chồng có nói tới đó rồi kéo mền trùm lại nằm mê mang thì không nói nữa, bỏ ra đằng trước mà nằm gác tay lên trán mà suy nghĩ việc nầy qua việc kia rồi mê mệt ngũ quên...

Từ nầy về sau bịnh chánh Lục-bộ một ngày một thêm, cơm cháo ăn không đặng, chỉ mỗi ngày uống vài muỗng cháo mà thôi, nên hình tích ốm o một ngày một rút rái, chẳng khác nào chỉ mành treo chuông, không biết đứt khi nào. Bởi vậy nên hai vợ chồng Hương-sư Sách bỏ nhà ở ngày đêm mà săng sóc cho chánh Lục-bộ; hễ nghe thầy tây thầy tàu nào hay thì rước tới coi mạch hốt thuốc, nhưng uống thuốc như uống nước chớ bịnh không thuyên giảm chút nào, song tiền bạc nhờ hai vợ chồng Hương-cả Mô mỗi lần thăm rễ thì cho, nên tiền nhà khỏi tồn.

Bịnh chánh Lục-bộ Đời chẳng chi lạ hơn là hai chân lạnh, da bụng dày, trong mình thì nóng, con mắt thì vàng, hễ nằm xuống thì hay nói xàm nói bậy, nhưng coi mạch thì trúng mà điều trị thì không nhằm nên uống trơ trơ.

Một hôm kia, đương lúc nửa canh ba, chánh Lục-bộ Đời gọi tiếng khao khao rằng: « Ba má ôi! Vô cho con trối lại đôi lời! »

Hai vợ chồng Hương-sư Sách đang thiu thỉu ngũ, nghe như vậy hoảng hốt ngồi dậy chạy vô thấy chánh Lục-bộ nhào nghiêng nhào ngửa, lăn lộn rên la hoài thì ông Hương-sư Sách trí rối tợ tơ vò, chạy lần quần hai bên giường như gà mắc đẻ.

Bà Hương-sư thấy ông Hương-sư coi bộ bối rối thì nói rằng: « Nó chắc phạm thuốc, vậy ông lại kêu con nhỏ nó dậy nấu ba miếng cháo đậu xanh cho nó húp thử coi ».

Bà thấy bộ tịch ông Hương-sư đi coi lôi thôi thì giận dữ bỏ guốc chạy lại đánh thức cả nhà, rồi sai con vú đi mượn ống bôm, còn cô hai Nhạn thì nấu cháo.

Nấu cháo xong, cô hai Nhạn đem lên bà Hương-sư tiếp lấy đồ cho chánh Lục-bộ uống, nhưng uống vô bao nhiêu nước cháo thì vọt ra bấy nhiêu; bà Hương-sư thấy vậy thì cũng sợ song gượng làm tỉnh đặng lo kiếm phương khác mà giả thuốc. Bà còn đương suy nghĩ bổng thấy con vú đem ống bôm về thì bà mừng lắm, vội vàng lại lấy ống bôm mà bôm cho chánh Lục-bộ...

Bôm xong, coi chánh Lục-bộ bớt nên nằm êm không có lăn lộn nữa, song còn mệt nên mọi người trong nhà ngồi chong đèn tới sáng không dám đi ngũ...

Thiệt ngày giờ lẹ tợ thoi đưa, sáng ra dọn dẹp nhà cửa chưa xong thời thấy mặt Trời lên cao mù. Lúc bấy giờ con vú cùng cô hai Nhạn nấu nướng đàng sau, trước nhà thì hai vợ chồng ông Hương-sư Sách ngồi bàn luận cải cọ với nhau về việc rước thầy ếm đối coi bớt không; theo ý ông thì muốn, còn bà thì nói rằng dị-đoan, bói ra ma quét nhà ra rác... Đương còn cải lẫy với nhau bổng thấy thằng Lạ ở ngoài ngỏ hơ-hải chạy vô tay cầm một miếng giấy vàng đem lại khoe với ông Hương-sư mà rằng: « Ông nội! Ông nội! Coi tấm hình tôi xí được ngoài ngỏ ba đây ông nội? » Vừa nói mà vừa trèo lên ngồi trong lòng ông Hương-sư Sách.

Bà Hương-sư thấy thằng Lạ cầm tấm giấy vàng viết chữ son thì nói: « Ông coi thằng Lạ cầm giấy gì đó, chớ tôi coi in bùa chú gì đó đa! »

Ông Hương-sư Sách nghe nói như thế liền lấy coi thì thật là lá bùa vàng, chính giữa viết tên họ con ông, còn hai bên thì có hai câu chữ nhỏ song ông học còn lam nham quá nên không hiểu nổi!... Ông Hương-sư Sách coi rồi thì ngó bà Hương-sư mà rằng: « Ai oán thằng hai mà viết tên họ của nó ếm ở ngõ ba đường đây bà! Vậy mà hồm rày không biết, đề rước thầy uống thuốc vô lối chẳng trúng vào đâu! »

Bà Hương-sư nghe như vậy, thời giận dữ lại lấy cái bùa xé to xé nhỏ quăng vào ống nhổ mà rằng: « Giỏi ếm tao đây mới giỏi, chớ ếm chi con tao là một đứa thật thà, chẳng mích lòng đứa nhỏ!... Tao già đây mà hay chưởi, giỏi bây ếm tao thử coi, bằng không tao đào ông bới cha bây không còn một chỗ da mẹ đẻ! »

Mai sẽ tiếp

Hàng lớn CHARNER R. C. Saigon 243. — Tél. 140-543

RAO HÀNG

Thứ bày 27 Juin và mấy ngày sau...

Hàng lớn CHARNER R. C. Saigon 243. — Tél. 140-543

DẦU-THƠM

Chưa từng có !!

5.000 chai bán bỏ vốn. Dầu Cologne 70° hiệu Giraud Fils de GRASSE làm riêng cho hàng *G. M. C.*

Mỗi chai..... $ 3,00

Eau de COLOGNE & « VIRIDIFLOR » 80° garantis : parfums : violette, rose, bleue le litre environ ... 5$00

Lotion PÉTROLE HAHN : Souveraine contre la chute des cheveux P.M. 1$20—M.M. 1$50—G.S.M. ... 3$90
Par 2 flacons 5$00 de remise.

Lotion « CUPIDON » et « NAM-HALE » le flacon fantaisie ..... 1$20

Poudre de riz— « G.M.C » très fine & très parfumee, toutes les teintes ; la boite. ..... 0$50
Poudre de riz L. T. piver toutes les teintes floramye — Pompeia — Azurea — Frefle Incarnat..... 0$75

VAPORISATEUR : verre moulé couleur balle tombante — prix exceptionnel..... 1$50

ĐỒ TRANG SÚ'C

Thiệt rẻ

Bông đá « CANOVE »
gia rẻ không đâu bì kịp :

N° 2	N° 3	N° 4
$ 1,40	$ 2,20	$ 2,90

Savon « MONSAVON » rose ou bleue :
Le pain ..... 0$18
La boite de trois pains..... 0$50

Savon « CHANTAL » sous cellephane :
Le pain de 150 gr..... 0$30
» 200 gr..... 0 35

PATE DE VAIRICE « BOTOT » le tube..... 0$30

Grand choix de BROSSES a DENTS.
Prix exceptionnel..... 0$38 — 0$43 — 0$50

COTON HYDROPHILE très pur et très blanc :
les 50 grs..... 0$20 — les 250 grs..... 1$35
» ..... 0 35 — les 500 grs..... 2 25
les 125 grs..... 0 70 — le kilo 4 00

Neurotrophol

Hãng Evia tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon hơn hết nên Annam ưa dùng. Nếu trong thân người thấy bồn bực, bứt rứt, hay lằng trí mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường.

Giá mỗi ve..... 2$00 và 2$60

GRANDE DE PHARMACIE DE FRANCE
84-86, đường d'Ormay — SAIGON.

AI MẮC

Bệnh liệt-dương
Bệnh thần-kinh quyện-đại
và căn-mạch mỏi mệt bổ uống thuốc

SI-TI-MUY-LON
(STIMULOL)

đại rất thần-hiệu và khỏi hẳn.

Thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) là một chất hoá-học chế tại viện-thuốc quan đốc-tờ Calvet (Can-vê) số nhà 177 phố Jeanne d'Arc, Paris. Các tay chuyên môn hoàn cầu đều phải công nhận là hay. Bài thuốc cốt trừ tiệt căn-do sự mỏi-mệt của các thần-kinh và cho những công hiệu tuyệt-diệu, đã đến chứng khó khăn đến đâu cũng hay.

Thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) không phải là một vị thuốc cường-dương, chính là thuốc bổ các thần-kinh.

Thuốc này hồi-sinh được bộ máy thần-kinh, hiện chấng-lực cho các người yếu-đuối, bệnh sanh-sao, người quyện-đại, kẻ liệt-dương.

Xin hỏi tại hàng bào-chế Pharmacie Centrale J. MUS, đại-lý ở Saigon nhỏi dân rõ-ràng về thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol), không mất tiền.

Cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh chỉ ở Qui-hòa

Xin anh đồng-bào hay rằng : Bịn nay cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh chỉ ở Qui-Hòa đã mở ra rồi. Có đã bán khắp nơi, giá mỗi số một đồng bạc (1$00). Những số trúng thì ra như vầy :

1 số đầu-đầu trúng.	10.000 $
2 số trúng mỗi số.	2,000
12 số trúng mỗi số.	500
50 số trúng mỗi số.	100
190 số trúng mỗi số.	50

Ngày mở thăm định bốn 1er JUILLET 1931. Vì số nghị định của quan Thống-đốc Nam-kỳ bán nhập mở cuộc xổ số, không cho dời ngày gì vì ngày nào khác.

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui ông, qui bà biếng ăn biếng uống, tiêu-hóa chậm trễ khó nhọc nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng ? Qui ông, qui bà hay ná chưa xót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi, lưỡi đóng trắng, hơi thở hôi thối (hôi miệng), sinh bụng không ?

Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bất bợn dạ, buồn mửa, khi thì tháo dạ khi thì bón không ? Có đau mỏi-ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng ?

Phải nhớ trong trí rằng : thuốc bột **Poudres de Cock** làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tì vị hườn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực mau tiêu hóa cũng dễ, ngủ tăng lực phổi tim, đầu, óc, gan, thận, phổi phổ được thông đong, tinh thần trang kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà, ai ai đang đau tì-vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó đem mà trị bịnh ấy.

Đôi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.

QUẢNG HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUỀ YÊN-THẢO CÔNG-TY
224-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng bào nước Nam mình quan cố. Bởi hàng tạo chế yên thuốc đây, nguyên [illegible] và nhưng công [illegible] đã trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tín bộ chẳng nào thì bổ ích cho quốc hương mình chứng [illegible]

POUR ETRE EPATANT FAIRE FIRE à la Noce, à la Fête, en Soirée, Tremper dans GAITÉ FRANÇAISE 14, Rue Saint-Denis (1er Boulevard, Paris-10 Franco GRATUITEMENT NOUVEL ALBUM incomparable avec 20 Pièces, 12 Aquarelles, 4 Monologues de Jeune Comique, Mimes, Pièces de Théâtre, REVELATIONS [illegible] SECRETS du BONHEUR [illegible]

N. C. T. B.

Hỡi đồng bào ! Anh em chị em Trung-kỳ Nam-kỳ Lao Tàu ! Xin đọc bào « Nông-công-Thương » là nhứt tờ báo văn chương hay, tiểu thuyết khá, nghị luận đứng mực, có giá trị ở Bắc-kỳ đương hăng hái làm việc dân việc nước. Mỗi năm 6$
Sáu tháng 3$50
Ba tháng 1$80

Bạc tin và mandat xin gửi cho M. Nguyễn-đình-Tiếp, Directeur-Gérant du « Nông-công-Thương báo » n° 76 Rue Jacquemons Hanoi

BỆNH GIANG MAI

ĐIỀU TRỊ MỘT CÁCH CĂN-THẬN — ÊM-ÁI — KÍN-ĐÁO
rất rõ theo, đi khi đi xa cũng tiện, bằng

THUỐC-BÁNH HIỆU GIBERT
(COMPRIMÉS de GIBERT)

Thay được 606 phết thêm thật tiện-lợi.
Đã được có thân-hiệu luôn từ 12 năm nay
Rất nhiều giấy nhà thuốc chứng thực là hay.
Muốn được thuốc chính hiệu, xin nhận rõ tên và chỗ ở của người chế thuốc :
J. GIBERT, Pharmacien-Spécialiste de 1re Classe
19, Rue d'Aubagne, MARSEILLE
Bán tại các hàng bào-chế lớn
muốn biết rõ, hãy xin hiệu thuốc GIBERT phát không cho một quyển sách.

Thuốc thử INJECTION PEYRARD thứ thuốc thụt nầy chế ra đã lâu ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.
Đã chỉ bệnh hầu, mới hãy tàu điều khỏi cả.
Trong 232 người Arap thì 231 khỏi hẳn y như nhỏi phác lại của các lương-y Alger.

HOTEL

TAM-KỲ KHACH-LAU

HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)

N°s 9 à 29 Boulevard Galliéni — Téléphone n° 136

Annexes : Rues Bourdais et Grimaud

Hạ giá tiền phòng rẻ lắm kể từ *1er Mai 1931*

BALME BENGUE
Traitement Radicale de
GOUTTES RHUMATISMES
NEVRALGIES

Feuilleton n° 130

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

Tục Tiểu Ngũ-Nghĩa

續小五義

HỒI THỨ BA MƯƠI BẢY

Phiêu đánh Thiên-Huệ, nhẫn tâm hại lý,
Giết thác Thại-Ba, tàn tàn thiên-lương.

(Tiếp theo)

Đến khi hai người vừa mới đi tới thì nó ở trong bụi mà quăng độc-phiêu ra, may vì Triển-Chiêu là người cẩn thận, nên mới tránh khỏi.

Lúc bấy giờ, Triển-Chiêu thấy Trịnh-thiên-Huệ bị nó liệng trúng mà ngã rồi, không dám bỏ mà rượt theo phải trở lại mà coi Trịnh-thiên-Huệ bị thương nặng nhẹ sống chết thế nào; té ra Trịnh-thiên-Huệ bị nó liệng một trái độc-phiêu trúng nhằm chả vai, đương nằm mê dưới đất. Triển-Chiêu bèn kêu Địa-phương đến rồi nói rằng: « Ta là Ngự-Tiền Hộ-vệ đây, ngươi tên họ là chi? »

Địa-phương nói: « Tôi tên là Lưu-Thuận, kính chào Lão-gia » vừa nói vừa cúi đầu.

Triển-Chiêu lại hỏi: « Ngươi ở đây, có biết một người tên là Kỳ-Cường hay không? »

Địa-phương nói: « Ấy là Kỳ-gia-gia, chúng tôi ở đây lẽ nào mà không biết. »

Triển-Chiêu bèn chỉ Trịnh-thiên-Huệ mà nói rằng: « Người nầy là nhị-đồ-đệ của ông đó, mới bị đại-đồ-đệ nó dùng độc-phiêu mà đánh, vậy ngươi phải đi kiếm giùm cho ta một bát nước mưa với một cái võng và 2 người dân-phu đem lại cho mau. »

Địa-phương dạ dạ vâng lời rồi chạy đi liền, chẳng mấy hồi thì đã dắc dân-phu và đem võng với nước mưa đến đủ. Triển-Chiêu liền lấy thuốc ra hòa với nước mưa rồi cạy răng mà đổ, còn một gói thì xức nơi chả vai. Các việc xong rồi liền hối khiêng Trịnh-thiên-Huệ để vào cái võng, và khiêng tuốt về nhà Kỳ-Cường. Đi vừa tới cửa, bỗng nghe trong nhà có tiếng cười sặn sặt. Triển Chiêu liền dừng chơn lại mà nghe, té ra đó là tiếng của Bạch-cúc-Hoa. Bèn nói nhỏ với bọn kia rằng: « Bọn ngươi đừng có nói chuyện; hung-thủ hãy còn ở trong nầy, để ta vào bắt nó. » Bọn kia nghe nói hết hồn, liền nín khe, không dám hó hé chi nữa hết. Triển-Chiêu lại bảo bọn ấy thổi đèn lồng tắt hết đi, rồi nhảy bay lên đầu tường mà dòm vô nhà.

Triển-Chiêu vừa dòm vào trong thì thất kinh. Té ra Bạch-cúc-Hoa lén liệng Trịnh-thiên-Huệ một phiêu rồi bỏ chạy đi, lại nghĩ rằng: « Dầu cho Trịnh-thiên-Huệ có đến mà xin thuốc thì thầy ta cũng đừng cho nó mới phải, sao lại cho nó làm chi; thôi, để ta đến đó hỏi ông thử coi, ông cho nó ít nhiều cho biết, » Nghĩ như vậy rồi, chạy thẳng đến nhà Kỳ-Cường, nhảy phóc vào tường, rồi đi tuốt vào nhà. Vừa gặp Thại-Ba Cô Nương nơi cửa, nàng bèn chận lại mà hỏi rằng: « Mi còn đến nhà ta làm chi nữa đó, từ rày sắp lên, mi chớ có tới đây. »

Bạch-cúc-Hoa nói: « Đồ khốn nạn, hãy ngậm miệng lại cho mau. » Vừa nói vừa đi đại vào trong, thấy sư-phụ sư-mẫu cũng chẳng thèm giữ lễ nghĩa chi hết.

Kỳ-Cường nghe Bạch-cúc-Hoa vào thì kêu mà nói rằng: Yến-Phi, sao mi lại mảng nhiết em mi như vậy? »

Bạch-cúc-Hoa lại nạt luôn rằng: « Lão thất-phu, mi không kêu xách mé cái tên Yến-Phi của ta nữa đây, »

Kỳ-Cường nghe nói giận rung bèn nói rằng: « Mi là đồ đệ của ta mà ta kêu tên mi không được hay sao? »

Bạch-cúc-Hoa nói: « Ai là đồ-đệ của mi? ấy cũng tại mi ăn ở không nên thân, nên ta đã đoạn tình đoạn nghĩa với mi rồi, đừng có kêu ta là đồ-đệ nữa mà lầm. »

Kỳ-Cường nói: « Ta ở quấy chỗ nào mà mi nói vậy? »

Bạch-cúc-Hoa bèn cười lạt rằng: « Nầy lão thất-phu, những thuốc giải độc đó vốn là tiền bạc của ta đem tới cho mi bỏ thuốc mà chế ra; ta lại dặn mi chẳng nên cho người nào khác hết, nay mi thấy tiền bạc mà ham, nên cho nó thuốc đặng nó đem về mà cứu kẻ thù của ta; mi hãy nghĩ lại đó mi coi, nội nhà mi đây, nhờ ai mà sống? Nếu chẳng có Yến-Phi nầy thì bây đã đói mà chết hết là tự bao giờ rồi, chớ có đâu mà còn sống được cho tới ngày nay. »

(Mai tiếp).

VICHYLAX

Thường thường bởi có nầy có khác nên đi sông không được, thì trong mình người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mục trên mặt là vì những đồ dơ đóng khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước là thứ VICHYLAX vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa VICHYLAX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát và đã khát. Uống nó không ai nghĩ là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng VICHYLAX thử coi.

Mỗi ve.......................... 0$55

Con nít cho uống phần tư ve.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

CÓ KHI SỨC-KHỎE NGĂN-TRỞ TA LÀM VIỆC

Không phải mình thiếu lòng sốt sắng làm việc để làm trọn việc khó nhọc hằng ngày. Nhưng vì khát nước làm cho ta khó chịu nên hoá mệt nhọc, bụi bậm và khi nóng làm cho mình bức tức khó thở. Thỉnh thoảng ta ngậm một vài viên

KẸO-THUỐC WYBERT,

nó làm cho khỏi khát, mồm miệng dịu giọng và chữa khỏi các bệnh đau cổ.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT
bán tại các hàng bào chế tây,
mỗi hộp có hơn 300 viên.

1 A

Lời rao vặt

MUỐN BÁN

Một cái nhà mát cất trên chỗ cao ráo mát mẻ, có 6 phòng, 3 phòng rửa mặt, nhà để xe, có vườn tược—Chân vi được 750 thước vuông — Còn chắc tốt—Muốn bán giá rất vừa phải.

Hỏi tại M. H. Dây,
48 rue Lagrandière.— SAIGON.

AGENCE IMMOBILIÈRE LE L'INDOCHINE

18, Rue Colombert
— SAIGON —

Téléphone: 1066
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hảng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá đủ bạn tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chưn.— Lãnh cai quản huê lợi.— Lãnh cai quản nhà cửa.— Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm sát vườn tược — Đổi chác và giao thông.

Xin hãy do nơi bà **DE LA SOUCHÈRE.**

Ecole Centrale de Commerce

Angle Boulevard Albert 1er et Rue Mayer
Direction: 193 Bd Albert 1er Dakao -:- SAIGON
Téléphone: N° 804

Directeur LƯU-BÁ-ĐẠT, Comptable Breveté
Ancien Chef Comptable des Banques

Trung-Ương Thương-nghiệp Học-đường (Ecole Centrale de Commerce) *trước kia ở đường 47 Rue Vassoigne Tân-định, nay vì học sanh ngày càng đông, nên đã dời lại góc đường Albert 1er và Mayer (Dakao) là một nơi rộng rãi mát mẻ lại có sân, vườn, cho học sanh chơi. Trường chỉnh đốn lại rất hoàn toàn và kén thêm nhiều vị danh sư, chuyên môn lão luyện, đều có cấp bằng ở các trường cao đẳng Đông-Pháp và ngoại quốc, và đã từng trải nơi chốn thương trường, chẳng những rành rẽ về thuyết lý (Théorie) mà lại giỏi về thật nghiệm (Pratique), đủ tư cách dẫn đường giáo-dục, quyết tận tâm dạy dỗ thanh-niên, hầu ra giúp ích cho thương-giới nước-nhà được mau thành đạt.*

Trường chuyên dạy các khoa thương-mãi như: toán-toán thực-nghiệm (Comptabilité pratique); máy-viết (Dactylographie): tốc-ký (Sténographie); chữ Anh (Anglais); tiếng Quảng-đông (Cantonais).

Mỗi khoa đều có một, hoặc hai ông giáo-sư bổn quốc hoặc ngoại quốc tốt-nghiệp chuyên dạy.

Ngoài ra còn dạy giúp thêm các khoa không ăn tiền như khoa thương-mãi (Cours de Commerce) Ngân-hàng (Cours de Banque) Thơ-từ nhà buôn (Correspondance Commerciale) Quảng-cáo (Publicité) Luật-lệ nhà buôn (Droit Commercial) và Bảo-kê (Assurance) vân vân.....

Trường mới mở thêm một lớp dạy riêng khoa chữ Pháp do ông Văn khoa Cử-nhân (Licencié ès-lettre) để chuyên dạy những Học-sanh nào muốn học đặng thi vào các công sở nhà nước hoặc thi Tú-tài (Cours d'adultes de Français).

Muốn cho con cháu học xin mời đến bổn trường xem trước thì chắc được vui lòng.

Thơ và Mandat xin gởi cho:

M. LƯU-BÁ-ĐẠT
Directeur de l'Ecole Centrale de Commerce
193. Boulevard Albert 1er (Dakao -:- SAIGON

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RECEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
MÉTAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILLEF
Hauts-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et de Réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'Audition

106, Boulevard Charner
Saigon

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Đau-lưng — Nước tiểu đục — Trong bàng-quang
Bệnh thấp — Sưng bàng-quang
Đau-gang-thắt lưng — Quá lợi tiểu — Sưng-mắt cá-chân — Huyết nơi sinh nước tiểu vàn

PILULES FOSTER

Một hộp 0$60 — Sáu hộp 14$25

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Thuốc giặt hiệu NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nấu thì hay bị chảy.

Thuốc giặt hiệu NITIDOL dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo chảy đặng; và lại thuốc ấy không có chất vôi và chua nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bong thì phải chà, mau mệt; còn giặt bằng thuốc NITIDOL, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không? Chắc có. Nếu vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy NITIDOL mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bong mà lại trắng.

Thuốc NITIDOL không những là chỉ để giặt quần áo và để tắm rửa mà thôi, để rửa chén dĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thùng tắm, vải láng; gạch bông, bàn ghế và ván lâu nữa. Các ngài hãy dùng thử thuốc giặt NITIDOL có phải là danh bất hư truyền không? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

DẦU "CRÉSYL" THIỆT

và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình dấu hiệu:

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÁM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

HÃY ... "CRÉSYL-JEYES"

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGO.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
12, Rue Lucien Mossard.— SAIGON

Feuilleton nº 26

Lịch-Đại Kiếm-Hiệp toàn truyện

THƯỢNG-CỔ THỜI-KỲ

Xuân-Thu Kiếm-Hiệp

«Hoa-Châu Kỳ-Lương»

(Tiếp theo)

Hoa - Châu gậc đầu lia lịa, bèn khiêu Thấp-hầu-Trọng từng hành, ba người liền nhảy lên xe, đem theo một cây cờ một cái trống, Thấp-hầu-Trọng đánh xe chạy, bụi bay mù mịt bên đường bông cờ tiếng trống xa xa, thẳng giòng tới Châu-thành nước Cử, Lê-ti-Công (vua nước Cử) nghe báo, đem ba trăm Giáp-sĩ chặn đường.

Thấp-hầu-Trọng chạy xe tới chỗ « Ngoạn-thành, vừa gặp toán quân của Lê-ti-Công lại đó, Lê-ti-Công truyền bắt xe ngừng lại, rồi nó nạt Thấp-hầu-Trọng mà hỏi rằng: Xe của ai.... sao dám tới đây đang đội vậy?

Hoa-Châu và Kỳ-Lương ngồi trong xe nhảy dậy, lên tiếng kêu Lê-ti-Công mà nói rằng: Anh em ta là Tướng-quân nước Tề, giống xe tới đây đánh giặc, tướng giặc có ai gan dỏm, dám đầu chiến với chúng ta chăng?

Lê-ti-Công nghe nói thất kinh, không biết hai người nào cả gan như thế, nhưng ông thấy một cái xe chỉ hai người đứng đó, chẳng có cái xe nào ứng tiếp phía sau, bèn cố ông có dạ khinh khí, truyền quân-sĩ vây bọc bọn Hoa-Châu mà đánh. Hoa-Châu hết lên như sấm, kêu Thấp-hầu-Trọng bảo rằng: Mầy cứ đánh trống liên thinh, chẳng được hở tay chút nào hết.

Thấp-hầu-Trọng đứng trên xe phía trước, một tay phất cờ, một tay đánh trống rầm rầm. Hoa-Châu và Kỳ-Lương nhảy xuống xe, mỗi người có thanh gươm cầm tay đã sắp, hai chàng cả xung hữu đột, cứ múa gươm nhảy giữa thinh-không, quân giặc dụng bông gươm của hai chàng, chẳng có ai sống được, kẻ bị chém đầu người bị đâm họng, ngã chết tại trận sắp hàng. Giáp-sĩ của Lê-ti-Công ba trăm người, bị giết tính hơn phần nửa, Lê-ti-Công biết cự chiến hai chàng không lại, bèn kêu hai chàng mà giải hòa rằng: Nhị vị Tướng-quân đứng bực anh-hùng, Quả-nhơn bị lầm không biết, Quả-nhơn sẽ chia hai bờ cõi nước Cử phần nửa, nhượng giao cho nhị vị Tướng-quân, vậy xin nhị vị dẹp oai, đừng giết hết bọn quân-sĩ của Quả-nhơn tội nghiệp.

Hoa-Châu ưng thinh đáp: Không được.... không được.... phận sự chúng tôi làm chiến tướng, phải đánh đổ nước giặc cho xong, nếu ham lợi mà lấy phần nửa nước giặc làm của mình, tế ra người bất trung bất nghĩa, lợi rội lại biểu Thấp-hầu-Trọng đóng trống, hai chàng cả nhảy khỏi múa gươm, chàng chém phía nầy, chàng chém phía kia, xem ra bông gươm chớp mắt, quân giặc lại bị chết một lớp nữa, kể có số trăm. Lê-ti-Công thấy vậy hoảng hồn, ông ta giục ngựa trốn chạy, kẻ thấy một đạo binh kéo tới, tế ra đạo binh tiếp hậu của Tề-trang-Công (hai tướng làm tiên-phong đi trước, Trang-Công đem binh tiếp hậu). Hoa - Châu và Kỳ-Lương lại dắt lên xe, giống tới chỗ Hành-dinh tiếp rước, Trang-Công nghe báo tiên-phong thắng trận, không xiết nỗi vui mừng. Trang-Công bèn truyền lịnh bãi binh, liền cảm ơn bọn Hoa-Châu mà nói: Đa tạ.... Đa tạ.... nhị vị Tướng-quân thiệt giỏi, đánh đổ quân giặc trận nầy, bây giờ thỉnh nhị vị lui xe trở về, đặng Quả-nhơn luận công bình thưởng, nghĩa là nhị vị có công với nước, Quả-nhơn phải hậu đãi một cách giàu sang. Hoa-Châu và Kỳ-Lương nghe nói mỉm cười, bèn để lời từ tạ mà nói: Chúa-công khinh dể chúng tôi nhiều lắm, cực chẳng đa chúng tôi phải nói ra, ban đầu chúng tôi thọ lỉnh một cái xe, không dám tỉ bọn Châu-Xước nằm cái xe sang trọng, bởi Chúa-công có lòng khinh dể, chúng tôi mang sĩ nhục trong mình, thế mà chúng tôi phụng mạng Chúa-công, chẳng từ chối về việc binh cách, nay chúng tôi đánh tan quân giặc, chẳng qua nghĩa vụ của mình, nếu chúng tôi thọ lãnh tước lộc của Chúa-công, lại thêm sĩ nhục một lần nữa, vẫn lại chúng tôi thắng trận mặc dầu, vẫn chưa tuyệt trừ bọn giặc cho hết, vậy xin Chúa-công ở tại Hành-dinh dinh trú, để chúng tôi lắm hết phận sự mới đành, nói rồi bỏ xe tại Hành-dinh, hai chàng và Thấp-hầu-Trọng, nhảy vào cửa thành nước Cử, chẳng để trước cửa thành dáo hào sâu lắm, trên bờ khói lửa mịt mù, giữa đường than chảy nóng hầm, không thể nào nhảy qua chỗ đó. Hoa-Châu và Kỳ-Lương dùng chưn đứng lại, cũng biết tính sao. Thấp-hầu-Trọng đóng đó chân mày, lên thở dài một tiếng mà rằng: Bọn rầu mày nổi danh Dõng-sĩ, chỉ tới ở nơi một đều «vì nước bỏ mình» tuy tôi không phải Dõng-sĩ mặc dầu, tôi bảo bộ nhị vị Tướng-quân nhảy ra chỗ nầy được.

(Kỳ tiếp)

XÀ-BONG
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ-Sanh* » của Nhị-thiên-Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà-bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cảm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47 — RUE DE CANTON — 47
CHOLON

THUỐC XỔ HIỆU

Purgine

là một thứ thuốc xổ mát thơm ngọt dầu ai khó bực nào uống cũng đặng.

mà không khi nào phải ti

NGƯỜI LỚN uống một ve, buổi sớm mai bụng đó.
CON NÍT uống nửa hay phần tư ve tùy theo tuổi.

Còn muốn cho nhuận tràng

thì mỗi buổi sớm mai:
NGƯỜI LỚN uống một muỗng canh lớn.
CON NÍT uống một muỗng cà-phê.

Giá mỗi ve..... 0$45

Bào-chế tại phòng Hóa-học Maurice BARBEROUSSE.
Nhứt đẳng bào-chế dược
Cựu y-sanh tại Dưỡng-đường tại PARIS

NÀY THUỐC CHỮ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau ngang-thắt lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng mắt cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nóng có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai công dụng THUỐC VIÊN FOSTER thì khỏi bệnh sẽ khoẻ bền, mà mình lại thấy chẳng-kiện, nhẹ-nhàng đi lên. Các bà khi sẽ bồng, huyết mạch không đều hay ngày ngất, mất ngủ nên xét vui lấy THUỐC VIÊN FOSTER.

Mỗi hộp 5$50 — **PILULES FOSTER** — Mỗi hộp 14$85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào-chế tây và gửi sang tại nhà H. DUBAN, Pharm, số 26 Rue Fondaudège, PARIS.

Công-dụng thuốc viên PI-LUIN-LỜ PANH KỜ (PILULES PINK) rất thần hiệu để chống lại sự yếu mệt của các cơ thể.

Thuốc PILULES PINK sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuận các cân tuỷ; thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc PILULES PINK thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh gầy-mòn, các bệnh lơi thì lớn số và bệnh trở về gió, bệnh đau bao-bì, bệnh nhức đầu, bệnh cần lực mỏi mệt.

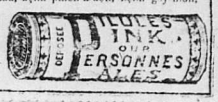

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

BỒN TIỆM MỚI QUA NHIỀU THỨ MÁY CHỤP HÌNH
BOX-CAMERAS tối-tân

ĐỦ CÁC MÀU, RẤT LỊCH SỰ
Ai chụp hình cũng đăng, chụp thử không ăn tiền

6 / 9		6 × 11	
7$00	13$00	15$00	16$00	17$00

Péllicules Gévaert — Thứ mới chế để dùng riêng cho xứ nóng.

HÌNH RỘI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

	30/40	50/60	60/100
Màu nâu không phai...	5$00	7$00	15$00
Thêm màu da người...	2 00	3 00	5 00

Sách dạy chụp hình tác-giả: VŨ HỮU-CÔN

Xin Đồng-bào chiếu cố.

KHANH-KÝ. — Photo
54 *Boulevard Bonard.* — ***Saigon.***

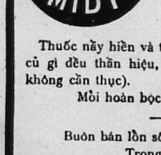

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO
HÃY NÀI CÁI KÝ TÊN: MIDY

SANTAL MIDY
(Sân-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lỗn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mày nhà Thùoc.

THUỐC BÁNH
SIGMARGYL
ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HOÁ-HỌC ĐỂ CHỮA
BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG NỘI-ÂM
THAY DƯỢC THUỐC TIÊM
Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE
So 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thường dùng hơn hết

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ẻo ọt, và hư phổi, song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu.

Nhà thuốc Đầu Trâu bán ròng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ pha và xấu.

Mỗi lít.....	3$00
Nửa lít.....	1.80
Phần tư lít.....	0.90

Cũng có thứ dầu có hương

Giá mỗi ve..... 1$20

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
24-90, đường d'Ormay — SAIGON.

TIÊU ĐỘC — PHẤT HÃN

TRỪ TIỆT BỆNH NGỨA — HẮC LÁO TIT ĐỎ V.V.

TA LỌC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỞ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỞ
(Salsepareille Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne Paris

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin. — SAIGON

Agent de Vinh-long

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép : CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi và sổ « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời đồng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiền tăng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Depôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi bán-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, chẳng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới lúc rút ra.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo thì thơ, là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc lẻ bằng cho học-sanh Annam đương đọc-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay, xin qui đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đã bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG vẫn lòng mà cầu cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà bàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRINH-TRẠCH O. ✿ *Phó Danh-dự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✿ *Chánh Đốc-trưởng, Bản Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-viên.*
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, Docteur TRẦN-NHỰ-LÂN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-TRÌ : *Quản-lý.*

Phân-đình Tổng-lý : P. LÊ-VĂN-GÔNG.

Phung cùi! Cùi phung!

Hỡi anh em chị-em đồng-bào! Chúng ta nên để lòng thương-hại đến những người vướng phải lịnh phung-cùi; vì người mà chẳng may vướng phải chứng bịnh nan-y ấy rồi, thì chẳng khác nào cái thân đã chết mà chưa chôn. Thảm-khổ lắm!

Hiện nay hội xổ số để giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở và số đã khởi sự gởi bán rồi, vậy chúng ta nên sẵn lòng tán-thành vụ nghĩa lớn ấy.

Mỗi số giá một đồng bạc (1$00). Có để bán khắp nơi. Ở Saigon thì những chỗ có bán là:

Nhà buôn Courtinat — Nhà buôn Nguyễn-đức-Nhuận — Nhà in Union Nguyễn-văn-Của — Việt-Nam Ngân-Hàng — Nhà buôn hột xoàn François Sự — Các tiệm chà bán thuốc điếu — Rồi đây lần-lượt cũng sẽ gởi cùng các cửa hàng lớn của người Tây người Nam, muốn mua đâu cũng có. Lại cũng có để bán ở các nhà-thờ, các Họ công-giáo. Còn ở lục châu thì gởi khắp các tỉnh, các quận, các tổng, các làng.

Hỡi anh-em chị em đồng-bào! Nên thương kẻ phung-cùi, nên xót người đồng-loại. Mua số nầy, cái phước còn lớn hơn lập năm bảy kiền chùa; lại may còn được lợi muôn ngàn chẳng bao

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHÙ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trong đâu là lành bịnh đau Can, tì phế phù, không để nó làm cho bộ đau một dây một lát mà thôi. Bởi bịnh trở lại nặng hơn, là vì tuôn không thấu vào gốc bịnh.

Cách nhựt ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu cứu mạng vì nó làm cho Gan, tì phế phù được trong vòng hạng ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vô thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu nơa cũng được hết, nó thêm vô hồng máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống ngày tiêu đau bao từ mấy trương, sinh ruột sinh gan bao từ sống ruột, đau gan, muốn cho chứng bịnh ấy không hòi ra bịnh huyết suy, gầm gò, gầm cổ, lịnh nước tiểu ngọt như cô trong trắng trong gà đau hậu thu, vít lỗ lỗi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*

Bởi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tố và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh NORD.

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU

BỆNH CẢM

BỆNH GHÍP

CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn công chúng tin

KHÁN KỲ TÊN HIỆU

"USINES DU RHONE"

mới chắc là thuốc thần bào chế tinh sảo và công hiệu.

RƯỢU BỔ HIỆU

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên-hạ hảo nhứt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, hơn được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, trí óc thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ rượu hay và bào chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể-thao, những đàn-bà năm bếp, nên uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

Đại-tiện táo-bón sinh ra nhiều bệnh
Muốn chánh khỏi, xin dùng :
Thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

GRAINS de Santé du docteur FRANCK

Ở Saigon đang có bán tại hãng.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT RẺ

Cần ở thấp nơi hàng bán nhỏ lẻ.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp đánh vốn được..... 72.000.000 quan
Vốn kêu thêm..... 68.000.000 »
Số tiền đồng tiền và dự trữ..... 101.000.000 »

Administrateur-Directeur

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu :

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONG TZÉ	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH-HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội có: Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bán Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Oceanie.

Dây thép đánh tắt: INDOCHINE

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy

MÀU HƯ'Ò'NG

mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trừ bán khắp mọi nơi